

2.

V e-ní-te, exultémus Dómino, ju-bi-lémus De-o sa-
lu-tá-ri nostro: præ-occupémus fá-ci-em e-jus in confes-
si-ó-ne, et in psalmis ju-bi-lémus e- i.

Quóni- am De- us magnus Dóminus, et Rex magnus super
omnes de- os: quóni- am non repéllet dóminus plebem
su- am, qui- a in manu e-jus sunt omnes fi- nes ter- ræ,
et al- ti- tú- di- nes mónti- um ipse cónspi- cit.

Quóni- am ipsí- us est ma- re, et ipse fe- cit illud, et á- ri- dam
fundavé- runt manus e- jus: ve- ní- te ado- rémus, et pro- ci-
dámus ante De- um: plo- rémus co- ram Dómino, qui fe- cit
nos, qui- a ipse est Dómi- nus De- us nos- ter: nos au- tem
pópu- lus e- jus, et oves páscu- æ e- jus.

Hó- di- e si vo- cem e- jus audi- é- ri- tis, no- lí- te obdu- rá- re
corda vestra, sic- ut in exa- cerba- ti- óne se- cúndum di- em
tenta- ti- ónis in de- sérto: u- bi tentavé- runt me patres ves-
tri, pro- ba- vé- runt, et vi- dé- runt ópe- ra me- a.

Quadra- gínta annis pró- ximus fu- i gene- ra- ti- óni hu- ic,
et di- xi: Semper hi errant cor- de: ipsi ve- ro non cogno-
vé- runt vi- as me- as, qui- bus ju- rá- vi in i- ra me- a,
si intro- í- bunt in réqui- em me- am.

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic- ut e- rat
in princí- pi- o, et nunc, et semper: et in sæcu- la sæcu-
ló- rum. A- men.